

Prins Maurits (1567-1625)

Maurits, Prins van Oranje, graaf van Nassau, geb. Dillenburg 14 november 1567, studeerde eerst te Heidelberg (D) daarna te Leiden, na de dood van zijn vader in 1584 volgt hij deze op als stadhouder van Holland en Zeeland, in 1590 ook van Utrecht, Gelderland en Overijssel, op aansporen van Oldenbarnevelt, benoemd tot hoofd van de Raad van State en tot generaal en admiraal van Holland en Zeeland in 1584. Hij ontwikkelde zich tot een uitmuntend strateeg en slaagde er in het grondgebied van de Unie vrij te maken van vijanden. Gedurende veertig jaar trekt deze Oranje in Europa meer aandacht dan alle gekroonde hoofden bij elkaar. Hij bereikt wat zijn vader tevergeefs heeft nagestreefd: een geslaagde Opstand tegen Spanje. Als spraakmakende successen zijn te noemen: de inneming van Breda 1590, Steenwijk 1592 en Geertruidenberg 1593. In 1600 behaalt Maurits bij Nieuwpoort met een leger van 10.000 man de overwinning op het even sterke Spaanse tegenstander. Hij bleef ongehuwd en overleed Den Haag 23 april 1625, zijn lichaam werd bijgezet in de grafkelder in de Nieuwe Kerk te Delft 26 september 1625, zoon van Willem I, de Zwijger, prins van Oranje, graaf van Nassau etc en Anna van Saksen.

Lit.:

- R. van Ditzhuyzen, Oranje-Nassau, Een biografisch woordenboek, blz. 213 ev.
- C.D. Goudappel, E.J. Marico, H.K. Nagtegaal en D. Wijbenga. Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft, deel I (1984), blz. 175, 176.

Afbeelding:

- Collectie Museum Het Prinsenhof, inv. nr. PDS 68b.